

[Lilli Gyldenkilde]

kort, vi har, og som vi kan lade være med at have – det er jeg enig i at vi kan – og så det store, nye, som vi her snakker om at indføre. I øvrigt mener jeg, at man har for travlt med at få indført dette system.

I denne diskussion omkring Dankortsystemet er jo kommet en ny diskussion, det, der hedder Danpungdiskussionen. Det er overhovedet ikke blevet berørt her i dag, måske på grund af tidnød, det har det i hvert fald været for mig, for ellers havde jeg trukket det frem for længst. Når jeg trækker det frem her, er det for at sige, at der er opfundet en ny teknologi, og det er den, man absolut vil bruge. Men der er også opfundet nogle andre teknologier, som måske kan sidestilles med Dankortet, f.eks. Danpungen, som ikke har alle de følgevirkninger, der er indbygget i Dankortsystemet, fordi det er ét stort centraliserende system, synes vi. Det afskærer man sig helt fra at undersøge nøjere. Ja men var det ikke en god idé at prøve at se, om det var noget i stedet for dette Dankort? Det får bare lov til at køre derudad, og så er det udelukket, at man kan bruge andre fornuftige systemer.

(Kort bemærkning).

Janne Normann (RV):

Jeg må lige sige til fru Lilli Gyldenkilde og andre, som frygter, at der kan være ulemper ved det, at vi må dog fastholde, at det er frivilligt at benytte Dankortet, hvis det kommer. Det, det drejer sig om, er, at det også bliver frivilligt for dem, der ønsker andre betalingsformer, og det er det, folketinget er der for at sikre. Jeg synes, det er beskæmmende at nære mistillid til, at folketinget ikke skulle kunne sikre de andres fortsatte muligheder.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg er enig med fru Janne Normann i, at det er piskende nødvendigt, at det sikres, at vi kan bruge andre betalingsmidler end Dankortet. Og så kommer det jo til at fremstå igen, som om fru Janne Normann med andre siger: ja men dette skal være et frivilligt system. Fru Janne Normann var i sit tidligere indlæg inde på, at det frie forbrugsvalg måtte tilgodeses: de, der ikke vil have et Dankort,

skal ikke være med til over vareprisen at betale rabatter til dem, der har et Dankort – det mener jeg er ordret citeret . . . (*Afbrydelse af Janne Normann*). Det var i hvert fald noget i den retning. Jeg opfattede det sådan, at det, fru Janne Normann ønskede, var, at der skulle gives sikkerhed for, at vi, der ikke ønsker at få Dankortet, ikke kommer til at betale for det. Hvordan i alverden kan det lade sig gøre, når det skal indføres i næsten hvert pengeinstitut? Nationalbanken kommer til at miste nogle penge, som ellers ville gå i statskassen, og varerne vil jo da blive fordyret, når alle disse terminaler skal installeres, det er da klart. Erhvervsdrivende er jo ikke dumme, de ved da godt, at det eneste sted, hvor de kan få deres penge hjem, er ved at lægge det på varens pris. Derfor bliver det forbrugerne, der kommer til at betale, hvad enten man ønsker det Dankort eller ej.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Ordvekslingerne mellem ordførerne foregår fra talerstolen.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Fru Janne Normann nævnte, at det skulle være frivilligt, om man ville have Dankort eller ej, og der er flere, der har været inde på det samme. Den første forudsætning for, at man kan snakke om frivillighed, er, at alle har ret til at få kortet. Sådan som det ser ud nu, er der ingen garanti for, at alle har ret til det. Der er ingen garanti for, at der ikke er folk, der vil blive sorteret fra. Der er heller ingen garanti for, at man ikke på et senere tidspunkt vil få A- og B-kortholdere: A-kortholdere, som vil få en mere generel kredit i forbindelse med kortet, og B-kortholdere, som ikke vil få det.

Jeg synes nok, at man skulle prøve at se lidt på erfaringerne fra udlandet, bl.a. fra USA, hvor man har mange forskellige kort, men hvor man har en meget stor gruppe mennesker, der ikke kan få kort. Alle, der har været i USA, ved, hvor dundrende besværligt det er at gebærde sig til daglig, hvis ikke man har et kort, for det er ikke bare et betalingsmiddel, men også adgang til overhovedet at komme til at betale mange steder, og det er flere steder forudsætningen for, at man overhovedet bliver accepteret som køber eller handlende.